

Medlem for Odense Amts 1ste Valgfreds (Ernst) end den ærede sidste Taler. Jeg kan ikke see Andet, end at disse Forslag alle tilsammen ikke blot ere overflødige, men ogsaa i Forhold til Lovforslagets Redaction uheldige. Jeg troer ikke, at der nogetsteds i Lovforslaget er brugt Udtrykket „Lægsrulleaar“. (Stemmer: So!) Ja, jeg seer det ikke nogetsteds (Stemmer: § 37); men i Reglen følges den Sprogbrug: „Aars Lægsrullealder“, saa at det altsaa gjælder om at faae dette forklaret i § 53. Selv om det i denne Paragraph brugte Udtryk „Aldersaar“ ikke fuldstændig omfatter, hvad det skal omfatte, saa ere dog disse saa Vinter i § 53, forekommer det mig, saa tydelige, at Ingen kan misforstaae, hvad Taler er om, hvormod dette neppe kan siges om det ærede Medlems Forslag under Nr. 15, ikke at tale om det meget uheldige Sprog, der navnlig forekommer i det første Punktum, hvor der ikke er mindre end 3 osv. samt Ordet „havende“. Gaae vi altsaa tilbage til, at Ordet „Lægsrullealder“ bruges igjennem hele Lovforslaget, saa kan jeg egentlig ikke see, at de Paragrapher, hvori det ærede Medlem har villet forandre „opnaaer“ til „har“, derved blive klarere udtrykte, hvormod jeg snarere skulde troe det Modsatte. Naar det ærede Medlem i § 7 vil have sat „idet han opnaaer 17 Aars Lægsrullealder“, saa er det ganske vist, som den ærede sidste Taler anførte, at dette maatte ssee, ligesom han opnaaer den, altsaa egentlig correct maa han optages i Rullen, naar Midnatsklokken lyder ved Nytaar, men saa kan det ærede Medlem jo ikke lade det næstpaafølgende Punktum staae uforandret. I § 12 under Nr. 1 staaer der: „Enhver Børnepligtig, som i det Aar, for hvilket Sessjonen holdes, opnaaer mindst 18 Aars Lægsrullealderen“. Dette forekommer mig at være tydeligt udtrykt. Den 18de Aars Lægsrullealder opnaaer nemlig Alle, som i Aarets Løb have fyldt det 18de Aar, lige idet Overgangen fra det ene Aar til det andet finder Sted, og man kan saaledes ikke sige, at de have det, thi man har ikke det i dette Efteraar, som man først opnaaer senere. Man kan altsaa i Virkeligheden ikke sige, at de have Lægsrullealderen, hvormod man kan

sige, at de opnaaer den. I § 42 vil der vistnok fremkomme en ligefrem Urigtighed, dersom vi følge den ærede Forslagsstiller. Dersom den ærede Forslagsstillers Forslag under Nr. 12 bliver vedtaget, vil det nemlig komme til at hedde: „forinden Sessjonen for det Aar, i hvilket han har osv.“; det maatte være, forinden Sessjonen afholdes for dette Aar; men nu er der den Omstændighed derved, at Ingen udslættes af Rullen ved Sessjonen, idet man først bliver udslettet ved Lægsrulleaarets Ophor af Udskrivningschefen. Skulde altsaa den der endnu ikke har været behandlet til Udskrivning ved sit 38de Aar, udslættes ved Sessjonen, saa vilde dette være en Undtagelse for ham fremfor alle Andre, men der vilde tillige komme den Uligbed tilstede, at den Vedkommende, dersom man tænkte sig, at der udbrød Krig i Tidsrummet fra Sessjonen var afholdt indtil Lægsrulleaaret var ophørt, vilde være fritagen for at møde til ekstraordinair Sessjon i disse Maaneder, samt for at komme til at møde og gjøre Tjeneste, hvilket hans Fejndtende ikke ere fritagne for i samme Tidsrum. Han vilde altsaa faae en Begunstigelse, der kunde udtrække sig over flere Maaneder, forsaavidt man holdt Sessjon tidligere paa Aaret. Jeg skal saaledes fraraade Vedtagelsen af samtlige de stillede Endringsforslag, idet jeg skal udtale min Tilfredshed med, at den ærede Forslagsstiller tog Forslaget under Nr. 6 tilbage, thi det var ikke heldigt nu at komme tilbage til en Strid om dette Punkt, som har været drøftet saa omfattende ifjor. Hvad Forslaget under Nr. 2 angaaer, skal jeg kun med Hensyn til dets Realitet bemærke, at det i alt Fald vil forvolde endeel forøgede Udgifter, ligesom det ogsaa kan være tvivlsomt, hvorvidt Staten har 2 militaere Læger til Afbenyttelse for denne Virksomhed, efterat vi en Gang i Hærloven have fastsat Lægeantallet til det, vi nu have. Angaaende Motiveringens forekommer det mig, at den ærede Taler gik ud fra, at man casjerede for Saa ved Sessjionerne. Det troer jeg neppe er overensstemmende med den almindelige Betragtning. Jeg troer tværtimod, at man casjerer altfor Mange ved Sessjionerne. Efter de Krav, man gjør til en Soldats phy-